Cei mai buni sportivi români ai anului

TALENTE-AU FOST, TALENTE-S ÎNCĂ, CU NUMITOR COMUN ÎN MUNCĂ

Sînt, marea majoritate, nume ştiute, respectate în lumea sportului de pretutindeni, ceilalţi cîţiva bătînd la poarta afirmării chiar în acest an. Lor, celor mai buni sportivi în 1986 – aşa cum au fost ei ierarhizaţi în ancheta A.P.S., care, ca orice anchetă, nu exclude o anume doză de subiectivism a comentatorilor –, laureaţilor presei sportive, deci, le dedicăm rîndurile următoare.

Primii clasaţi ai anchetei Asociaţiei Presei Sportive

Feminin	Masculin
1. TAMARA COSTACHE	1. NICU VLAD
2. Rodica Arba – Olga Homeghi	2. Aurel Macarencu
3. Maricica Puică	3. Andrei Socaci
4. Lucia Toader, Chira Stoean Mariana Traşcă, Doina Bălan, Viorica Ioja	4. Helmut Ducadam
5. Maria Sava	5. Angelin Velea Daniel Stoian
6. Reka Lazăr	6. Iosif Tismănar
7. Noemi Lung	7. Marius Tobă
8. Stela Pura	8. Francisc Vaştag
9. Aurelia Dobre	9. Vasile Andrei
10. Ana Pădurean	10. Nicolae Bodoczi

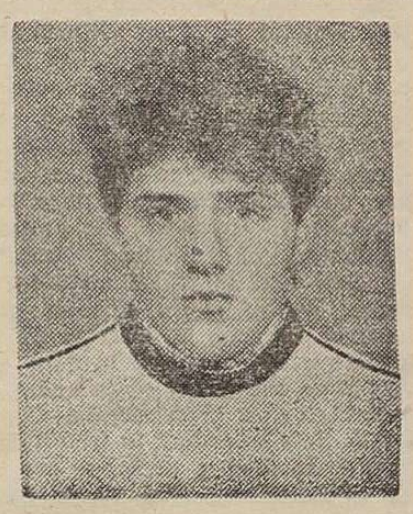

Cifrele s-au succedat ameţitor, în ritmul năvalnic al unei curse de 50 m liber, în care abia îţi poţi trage răsuflarea, mai cu seamă dacă înoată ea, cea mai rapidă sportivă din bazinele lumii... Ea, TAMARA COSTACHE, a urcat treptele devenirii, coborînd scara timpului, izbindind în mereu mai multe întreceri, după ce va fi trecut însă o încercare de viaţă care putea să frîngă un drum început atît de promiţător. Campioană europeană de junioare anul trecut, la 100 m liber, ploieşteanca a intrat în anul celei de a şaisprezecea aniversări a zilei de naştere — 23 iulie — cu gîndul, declarat (al ei şi, deopotrivă, al excelentului antrenor Mihail Gothe), de a bate recordul mondial şi de a deveni cea dintîi campioană a lumii în proba lungimii de bazin. Şi s-a ţinut pe de-a-ntregul de cuvînt, ca orice sportiv adevărat, doborînd recordul mondial — o dată, şi încă o dată, în patru rînduri, fixîndu-l, deocamdată !, la 25,28 în cursa care a adus natației românești primul „aur" la Campionatele Mondiale. Iar Tamara continuă să se... grăbească.

A început prin a ridica, mai degrabă în joacă, o halteră de 42 de kilograme, atunci cînd avea 16 ani, adică tocmai vîrsta la care Tamara a obţinut consacrarea! Din ziua aceea de primăvară şi pînă acum s-au scurs ani buni, şapte cu totul, ani care au stat permanent pentru NICU VLAD sub semnul lui „mereu mai mult, mai sus". A crescut de atunci o dată cu mărirea greutăţilor de la capetele barei de oţel, transformîndu-se dintr-un băiat firav într-un atlet cu trup desăvîrşit, cucerit definitiv de un sport aparent mai puţin spectaculos, făcîndu-l el însuşi mai spectaculos. A ridicat tone, zeci de tone pe zi, a muncit fără zăbavă — mai întîi cu **Gh. Gospodinov**, apoi cu **Şt. Achim** —, ştiind că numai aşa va putea ajunge unul dintre „cei mai puternici oameni din lume". Şi a ajuns, treptat şi sigur, îmbogăţindu-şi necontenit **colecţia de trofee : trei medalii de aur** la C.E., trei medalii de aur la C.M. Plus un record al lumii (200,500 kg la smuls, categoria 100 kg).

Ultimele mari competiţii o atestă: „2 rame" este o probă... românească! După J.O., după ediţia '85 a Campionatelor Mondiale, **Rodica Arba** şi-a menţinut în vară — frumoasa vară a canotajului nostru — invincibilitatea, de astă-dată alături de colega de la Dinamo, **Olga Homeghi** (care a luat locul Elenei Florea), un nume de asemenea, binecunoscut în lumea apelor, laureat olimpic la 4+1. Două fete „de aur", două tinere călite pentru sport şi pentru viaţă într-o disciplină în care se munceşte foarte mult.

A aleargă aproape de cînd se ştie, cu aceeaşi bucurie din clipele de început, cu o ambiţie parcă mereu mai mare pe măsură ce anii au trecut. Dar chiar dacă anii s-au adunat şi lasă, uneori, urme, **Maricica Puică** luptă, pe mai departe, cu propriile limite, cu adversare care poate nu învăţaseră a merge cînd ea lua startul spre victoria dintîi. La o vîrstă cînd alţi mari sportivi de ieri deapănă amintiri, Maricica aleargă, aleargă... Necontenita alergare, într-un ritm alert de pregătire, de viaţă, i-a adus acestei atlete, cu carieră şi longevitate impresionante, noi satisfacţii în anul acesta, ea obţinînd pentru atletismul românesc singurul argint la C.E., alte victorii în întreceri de prestigiu, de popularitate.

Un sport a revenit spectaculos în prim-plan, flotila caiacului şi canoei recăpătîndu-şi strălucirea. Iar dacă se vorbeşte de „un nou Patzaichin", cu siguranţă că acesta este acum, **Aurel Macarencu**. Are, asemenea lui Vlad, 23 de ani, este, şi el, sportivul Stelei, atîta doar că nu e de fel, precum halterofilul, din preajma Galaţiului, ci din Deltă, de la Crişan. Pare plămădit din aluatul marilor campioni, pentru că numai asemenea sportivi se-ntorc acasă de la o întrecere de vîrf aureolaţi ca Aurel în august — două medalii de aur, una de argint! Şi ce-şi poate dori un astfel de performer decît să rămînă asul pagaei, convins însă că e tare greu să te menţii la înălţimea izbînzilor de genul acelora de la Montreal.

La 20 de ani, **Andrei Socaci** poate privi înapoi cu mîndrie. Trofeele adunate de el de la marile competiţii au ajuns, după socoteala binecunoscutului halterofil de ieri D. Cioroslan, la cifra 26, o însemnată „contribuţie" avînd bilanţul pe '86, cînd acest băiat cu privire iscoditoare, nemăsurător în faţa... greutăţilor a cucerit tot aurul — şase medalii! — „mondialelor" şi „europenelor" de juniori, atrăgîndu-şi superlativele comentatorilor, specialiştilor. A mers, apoi, la C.M. de seniori, încheind triplu medaliat (cu bronz) concursul la categoria 75 kilograme, avînd astfel, cu totul, un însemnat rol la palmaresul unui an fără precedent în istoria halterofiliei româneşti. La 20 de ani Socaci poate privi cu încredere viitorul.

Cinci fete într-o barcă, cinci tinere punînd laolaltă talent şi muncă, multă muncă, aşa cum au fost deprinse în şcoala aspră a Snagovului. **Lucia, Chira, Mariana, Doina** şi **Viorica** au format un echipaj, 4+1 rame, mergînd din victorie în victorie pînă la... Nottingham, unde a devenit campion al lumii într-o manieră absolut convingătoare. O alăturare cu putere de simbol, aceste sportive provenind din patru cluburi bucureştene — Steaua, Dinamo, Metalul CSU Constructii.

Anul 1986 a fost şi anul canotajului. O dovedeşte, atît de limpede, la concret, bilanţul de excepţie la „mondiale". O dovedeşte dacă vreţi şi prezenţa în ierarhia noastră a unei alte practicante a acestei discipline. La ediţia anterioară, în Belgia, **Maria Sava** cucerise „argintul". Acum, în Anglia timişoreanca a primit „aurul" la simplu — categoria uşoară.

O treaptă mai sus pînă la cea mai de sus a unui podium a urcat şi o scrimeră floretista **Reka Lazăr**. S-a petrecut în primăvară, la... primăvara acestei importante discipline olimpice — C.M. de tineret. La sfîrşit de martie la Stuttgart izbînda braşovencei a însemnat nu numai un succes personal deosebit, dar şi reînnodarea unei frumoase tradiţii a scrimei din România. Votul ziariştilor s-a vrut însă şi un stimulent, un îndemn pentru Reka şi colegele sale de a readuce floreta noastră în prim-plan, în marea arenă internaţională şi la nivel de senioare...

A inaugurat anul printr-o răsunătoare victorie în faţa celebrei Kathleen Nord pe „terenul" acesteia (şi se întîmplă foarte rar ca o înotătoare din R.D.G. să fie învinsă la ea acasă). L-a continuat, între altele, prin trei prezenţe în finalele primei sale competiţii supreme, una dintre ele în cursa de 400 m mixt, aducîndu-i „bronzul". Şi a încheiat anul stabilind cele mai bune performanţe mondiale din '86, în ambele probe din procedeul-procedeelor, anunţînd să urce spectaculos în viitoarele ierarhii, inclusiv în aceea despre care tocmai vorbim. Se numeşte, aţi înţeles, **Noemi Lung**.

A fost şi un an al înotului. Iată o altă băimăreancă, **Stela Pura**, a dus mai departe şirul succeselor româneşti la „europenele" juniorilor devenind dublă campioană continentală a natației juvenile. Şi a mai urcat pe podium în patru rînduri în Berlinul Occidental, fiind, de fapt şi de drept, o autentică vedetă a competiţiei din iulie. La 16 ani, cîţi împlineşte în martie, această fată cu calităţi realmente deosebite mai poate spune multe în bazinele lumii.

Şcoala românească de gimnastică nu se dezminte. Ea are, în continuare, speranţe, una numindu-se, de bună seamă, **Aurelia Dobre**, din moment ce această fată a contribuit substanţial la palmaresul remarcabil de la C.E. de juniori. La Karlsruhe, din cele zece medalii trecute în palmaresul sportului nostru, patru au revenit Aureliei, două cu strălucirea aurului.

Punctele acordate **Anei Pădurean** — campioană mondială de junioare la 1 500 m — au reprezentat, fără îndoială simbolul preţuirii pentru talentata generaţie „de viitor" a atletismului nostru. Pentru că între C.E. din '85 şi C.M. '86 a existat o trainică punte de legătură. Au format-o la cel mai înalt nivel, Ana dimpreună cu Cleopatra Pălăcian (şi ea în imediata apropiere a plutonului de frunte al anchetei), lor adăugîndu-li-se alte trei tinere, medaliate în vară, la Atena. Şi mai există alte speranţe în sportul-sporturilor, la noi.

Cine nu-l cunoaşte pe **Helmut Ducadam**? Numele lui a făcut rapid înconjurul lumii după o noapte de vis, o noapte de mai cînd la Sevilla s-a scris cea mai frumoasă pagină din cartea celui mai iubit dintre sporturi. Strălucitoarea performanţă — cîştigarea de către fotbaliştii Stelei a Cupei Campionilor Europeni — a putut fi posibilă, firesc, cu aportul întregii Echipe, cea mai bună dintre echipele româneşti ale anului, cum a fost limpede pentru oricine (unii ziarişti i-au mai socotit printre sportivii de frunte în 1986 şi pe Bölöni, şi pe Belodedici, şi pe Lăcătuş, şi pe Bumbescu, şi pe T. Stoica). Dar performanţa portarului care a hipnotizat parcă, jucători vestiţi, apărînd patru penaltyuri în finala de neuitat, rămîne demnă de cartea recordurilor.

Mai experimentatul **Angelin Velea** şi mai tînărul **Daniel Stoian** au format un dublu omogen, padelele „muşcînd" apa într-o unică bătaie. Caiacul lor a trecut primul balizele sosirii în mult aplaudata cursă pe 1000 m de la Montreal, pe lîngă acest „aur" incrustîndu-şi la bord şi „bronzul" probei de 10 000 m.

De 12 ani a intrat **Iosif Tismănar** în elita sportului popicelor! Şi, cu un total de 18 medalii (8 de aur) adjudecate la C.M. — cele mai recente fiind un „aur", la perechi, cu Stelian Boariu, şi „bronzul" de la individual, la München — acest veteran al arenei a primit, în semn de preţuire din partea cronicarilor sportivi, un loc între performerii anului, la „concurenţă cu reprezentanţii disciplinelor olimpice.

Vă mai amintiţi aparatul care a dat gimnasticii româneşti un campion mondial? Sigur, de inele e vorba şi de un urmaş al lui Dan Grecu — de **Marius Tobă**, laureat al C.E. de juniori. Un alt gimnast, Marian Stoican, a cîştigat în mai un titlu continental, dar în optiunea presei sportive au contat, normal, în plus „argintul" de la sol şi „bronzul" de la bară fixă ale celui dintîi.

După ani buni, boxul are iar, din toamnă, un campion european de juniori. El este necunoscutul de pînă mai ieri **Francise Vaştag**, reşiteanul primind în Danemarca nu numai medalia cea mai de preţ a categoriei uşoară dar şi cupa celui mai complet pugilist al competiţiei. O competiţie în care alţi trei tineri români au urcat pe podium, făcîndu-i din nou să viseze la... zăpezile de altădată pe numeroşii iubitori ai nobilei arte.

Vasile Andrei este un sportiv care se bucură de aprecierea cuvenită unui campion olimpic. Cum el a fost singurul medaliat cu argint al delegaţiei noastre la C.M. de seniori din octombrie plasarea lui în actuala ierarhie apare justă, deşi nimeni nu poate uita că luptele greco-romane ne obişnuiseră cu mai mult, că '86 a reprezentat mai degrabă un an al celei mai tinere generaţii în această disciplină (şi nu numai). Aşa încît aşteptăm de la Andrei şi, mai ales, de la colegii lui realizări superioare.

O premieră, în schimb, la spadă, singura armă ce nu contribuise pînă acum la zestrea scrimei româneşti la C.M. sau J.O.: „argint" pentru **Nicolae Bodoczi** la „mondialele" din vară. În fapt, cel ce a trecut de sportivi de indiscutabilă valoare, înclinîndu-se doar în faţa unei celebrităţi, a fost singurul nostru reprezentant care a dat satisfacţie la Sofia. Felicitîndu-l — ca pe toţi acesti „cei mai buni sportivi români ai anului" — pentru premieră, ne exprimăm speranţa confirmării.

Geo RAEŢCHI